

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: PO-6S/95/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8020200793
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Sabadošová
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2024:8020200793.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiány Sabadošovej a členov senátu JUDr. Ing. Lenky Figulovej a Mgr. Michala Magura, v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 31 820 174, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Tkáč & Partners, s.r.o., so sídlom Hrnčiarska 29, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, so sídlom Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava, (pôvodne Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky, Námestie mieru 3, 080 01 Prešov), za účasti ďalšieho účastníka: Mesto Poprad, so sídlom Nábřežie Jána Pavla II. 2802/3, 058 01 Poprad, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OVBP2-2020/041281-002 zo dňa 13. októbra 2020 takto

rozhodol:

- Žalobu z a m i e t a.
- Žalovanému n e p r i z n á v a voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania.
- Ďalšiemu účastníkovi p r i z n á v a voči žalobcovi právo na náhradu trov konania, ktoré vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú mu správny súd uložil.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Mesto Vysoké Tatry (ďalej aj „orgán prvého stupňa“ alebo „stavebný úrad“) ako príslušný stavebný úrad vydalo dňa 15. júna 2020 podľa § 39 a § 39a zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v platnom a účinnom znení (ďalej aj „stavebný zákon“) rozhodnutie č. 386/2020/4-Sd, ktorým rozhodlo o umiestnení stavby „Viacpodlažné parkovisko, Bajkalská ul. Poprad“ na pozemkoch parc. č. A. B. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX v katastrálnom území C., pre navrhovateľa, ktorým je Mesto Poprad.

2. Proti rozhodnutiu orgánu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie zo dňa 13. júla 2020, v ktorom namietal, jeho nezákonnosť z nasledovných dôvodov:

- Rozhodnutie orgánu prvého stupňa je zmätočné, arbitrárne a nepreskúmateľné, pretože orgán prvého stupňa vyhodnotil pripomienky žalobcu zmätočne, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že tieto zamietol, avšak súčasne niektoré z nich zapracoval do podmienok rozhodnutia.

- Orgán prvého stupňa nepostupoval v súlade s § 16a ods. 23 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v platnom a účinnom znení (ďalej aj „vodný zákon“), keď vydal stavebné povolenie bez

zabezpečenia rozhodnutia o primárnom posúdení vplyvov na vody. Navyše, v zmysle § 73 ods. 21 vodného zákona primárne posúdenie vplyvov na vody má byť podkladom už územného rozhodnutia a súčasťou záväzného stanoviska štátnej vodnej správy podľa § 28 vodného zákona.

- Orgán prvého stupňa nepostupoval v súlade s § 39 a ods. 2 písm. b) stavebného zákona, keď zamietol požiadavku na realizáciu sadových a parkových úprav; retenčnú, resp. drenážnu dlažbu a nariadenie overených metodík zohľadňujúcich environmentálne aspekty. Je pravdou, že uvedené má byť až súčasťou projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie, avšak podľa názoru žalobcu je túto povinnosť potrebné uložiť už v územnom konaní, aby projektant mal jednoznačne určené opatrenia, ktoré musí rešpektovať. Rozhodnutie orgánu prvého stupňa taktiež neupravuje podmienky na ochranu oprávnených záujmov účastníka konania ani zdôvodnenie, že by boli neoprávnenými požiadavkami.

- Orgán prvého stupňa odmietol oboznámiť účastníka konania s podkladmi rozhodnutia podľa § 33 ods. 2 zákona č. 71/1976 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v platnom a účinnom znení (ďalej aj „správny poriadok“). Žalobca nežiadal o zaslanie spisu na ním určené miesto ako to uvádza orgán prvého stupňa, ale žiadal o kópiu spisu v rozsahu ním špecifikovaných podkladov rozhodnutia, pričom toto právo účastníka vyplýva z § 23 ods. 1 správneho poriadku a zároveň uvedená povinnosť vyplýva orgánu prvého stupňa z § 23 ods. 4 správneho poriadku.

- Podľa názoru žalobcu je snahou orgánu prvého stupňa porušiť zásadu rovnosti účastníkov konania vyplývajúcu z § 4 ods. 2 správneho poriadku a čl. 6 ods. 4 Aarhuského dohovoru, ktorý garantuje verejnosti možnosť projekty ovplyvniť až do tzv. finálneho rozhodnutia, ktorým je kolaudačné rozhodnutie.

3. O odvolaní žalobcu rozhodol Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky ako právny predchodca žalovaného (v ďalšom texte uvedený jednotne ako žalovaný) rozhodnutím č. OU-PO-OVBP2-2020/041281-002 zo dňa 13. októbra 2020 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“), ktorým odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie orgánu prvého stupňa potvrdil. K odvolacím námietkam žalobcu žalovaný uviedol, že územné rozhodnutie orgánu prvého stupňa obsahuje všetky formálnoprávne náležitosti podľa správneho poriadku, vo výroku sú uvedené všetky podstatné náležitosti predmetu územného konania, jednoznačné vymedzenie územia, ktoré je vyznačené aj v grafickej časti overenej orgánom prvého stupňa a tvorí jeho neoddeliteľnú súčasť, podmienky pre vypracovanie projektovej dokumentácie a rozhodnutie o námietkach účastníkov. K námietke žalobcu, že orgán prvého stupňa vyhodnotil jeho pripomienky zmätočne arbitrárne a preto nepreskúmateľne žalovaný uviedol, že orgán prvého stupňa sa námietkami zaoberal, vyhodnotil ich jednotlivito, aj vo vzájomnej súvislosti s predloženými podkladmi, avšak námietkam nevyhovel z dôvodu ich neopodstatnenosti. K námietke absencie záväzného stanoviska na úseku ochrany vôd žalovaný uviedol, že oznámenie o začatí konania č. 386/2020/2-Sd zo dňa 22. apríla 2020 bolo dňa 27. apríla 2020 doručené aj Okresnému úradu C., odboru starostlivosti o životné prostredie, pričom tento sa nevyjadril, preto v zmysle uplatnenia koncentračnej zásady sa predpokladá, že s umiestnením stavby z hľadiska ním sledovaných záujmov súhlasí. K námietke žalobcu o zamietnutí jeho požiadavky na realizáciu sadových a parkových úprav, retenčnú, resp. drenážnu dlažbu, žalovaný uviedol, že k tejto problematike sa vyjadrili príslušné dotknuté orgány, ktoré uviedli svoje požiadavky, avšak z ktorých nevyplýva potreba realizácie sadových ani parkových úprav, ani potreba retenčnej dlažby. K požiadavke retenčnej dlažby žalovaný ďalej uviedol, že uvedené posúdenie je v pôsobnosti Okresného úradu Poprad, odboru starostlivosti o životné prostredie. Námietku žalobcu, že bolo snahou orgánu prvého stupňa porušiť zásadu rovnosti účastníkov podľa § 4 ods. 2 správneho poriadku ako aj čl. 6 ods. 4 Aarhuského dohovoru považuje žalovaný za neopodstatnenú, pretože žalobca bol účastníkom konania už od procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie a odvtedy mal prístup k informáciám, podieľal sa na rozhodovacom procese a bol zabezpečený prístup k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia v súlade s čl. 1 a Aarhuského dohovoru. Navyše žalobca bol od začiatku konania považovaný zo strany orgánu prvého stupňa za účastníka konania. K námietke žalobcu týkajúcej sa neumožnenia sprístupnenia spisu žalovaný uviedol, že v praxi sa ustálil postup, že nahliadnutie do spisu sa uskutoční za prítomnosti zamestnanca správneho orgánu, avšak zo správneho poriadku nevyplýva právny nárok na to, aby bol spis alebo z neho vykonané bezplatné výpisy alebo odpisy zaslané účastníkovi konania. Žalobca má preto ako účastník konania právo kedykoľvek prísť nahliadnuť do spisu týkajúceho sa predmetu konania a dostať z neho výpisy odpisy a kópie. Z vyššie uvedených dôvodov žalovaný považoval rozhodnutie orgánu prvého stupňa za zákonné.

II.

Konanie pred správnym súdom

4. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného č. OU-PO-OVBP2-2020/041281-002 zo dňa 13. októbra 2020 správnu žalobu podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v platnom a účinnom znení (ďalej aj „SSP“) doručenú na Krajský súd v Prešove, ako v tom čase vecne a miestne príslušný správny súd dňa 14. decembra 2020, pričom navrhol, aby správny súd napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie orgánu prvého stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

5. Žalobca v žalobe uviedol, že napadnutým rozhodnutím bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia a žalobca vystupuje v konaní v postavení zainteresovanej verejnosti. Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci, nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, rozpor skutkového stavu s administratívnymi spismi a zároveň, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré by mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

6. V súvislosti s námietkou nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalobca poukázal na to, že v odvolaní zadefinoval svoje environmentálne záujmy a naznačil, ako ich riešiť, avšak z odôvodnenia žalovaného nevyplýva, ako sa vysporiadal so všetkými pripomienkami žalobcu vznesenými v priebehu zisťovacieho konania. Podľa názoru žalobcu tak žalovaný v napadnutom rozhodnutí nespĺnil kvalitatívne zákonné náležitosti na formu a obsah odôvodnenia, čo spôsobuje prekážku pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia. V napadnutom rozhodnutí absentuje uvedenie akejkoľvek správnej úvahy, ktorou bol žalovaný vedený pri hodnotení dôkazov. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na viaceré rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pojednávajúce o kvalitatívnych požiadavkách na odôvodnenie rozhodnutia orgánov verejnej správy.

7. Žalobca ďalej uviedol, že podľa § 16 ods. 10 vodného zákona bolo povinnosťou stavebníka požiadať o vydanie rozhodnutia podľa § 16a vodného zákona a za týmto účelom predložiť okresnému úradu v sídle kraja potrebnú dokumentáciu. Na základe tohto posudku mal okresný úrad následne rozhodnúť. Je pravdou, že znenie § 16a vodného zákona je nejasné, avšak je potrebné ho vykladať v súlade s cieľmi Rámцovej smernice o vode č. 2000/60/ES v spojení so záväzným výkladom procesného postupu orgánov členských štátov uvedeným v rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie č. C - 461/13, v zmysle ktorého je povinnosťou členských štátov nepovoliť projekt, ktorý môže spôsobiť zhoršenie stavu útvaru povrchovej vody, kým sa nepreukáže opak. Pre účely splnenia § 16a vodného zákona je dotknutým orgánom okresný úrad v sídle kraja, orgán prvého stupňa si preto nemohol urobiť o veci vlastný záver. Orgán prvého stupňa preto postupoval v rozpore s ustanovením § 16a ods. 23 vodného zákona, keď nerešpektoval zákonný zákaz vydať povolenie bez primárneho posúdenia vplyvu na vody.

8. Žalobca ďalej namietal, že požiadal orgán prvého stupňa o zaslanie kópie spisu v zmysle § 23 ods. 1 správneho poriadku, avšak jeho žiadosti nebolo vyhovené. Žalobca pritom poukázal na efektívnosť poskytnutia elektronickej kópie spisu v porovnaní s fyzickým kopírovaním, navyše elektronicke komunikáciu úradu s účastníkmi konania preferuje aj zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente). Postup orgánu prvého stupňa je zároveň v rozpore s článkom 3 ods. 2 Aarhuského dohovoru, podľa ktorého majú úradníci a orgány verejnej správy podporovať a usmerňovať verejnosť pri požadovaní prístupu k informáciám a uľahčovať jej účasť na rozhodovacom procese. Uvedeným konaním bolo žalobcovi odopreté právo na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia a na navrhnutie ďalších dôkazov podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku. Ak žalovaný v napadnutom rozhodnutí k odôvodneniu odvolacej námietky poukázal na § 33 ods. 2 správneho poriadku uvedené nemožno považovať za riadne vysporiadanie sa s touto odvolacou námietkou. Žalobca zároveň v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžp/3/2013 zo dňa 21. augusta 2013.

9. V ďalšom žalobca uviedol, že jadrom jeho aktuálnej činnosti je ochrana verejných záujmov v oblasti ochrany životného prostredia formou kontroly činnosti orgánov verejnej správy, avšak žalobca porušenia nevie dokázať z dôvodu, že mu bolo odopreté postavenie účastníka konania, v rozpore s právami garantovanými Aarhurským dohovorom. Podľa tvrdenia žalobcu mu zároveň konaním orgánu prvého stupňa bolo upreté právo na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia a na navrhnutie ďalších dôkazov podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku.

10. Žalobca žiadal vo veci nariadiť pojednávanie.

11. K žalobe sa žalovaný vyjadril podaním zo dňa 15. marca 2021, v ktorom sa k žalobným námietkam (zmätočnosť posúdenia námietok a porušenie princípu rovnosti účastníkov konania) vyjadril zhodne, ako boli posúdené odvolacie námietky žalobcu v napadnutom rozhodnutí. K námietke žalobcu, že orgán verejnej správy postupoval v rozpore s § 16a ods. 23 vodného zákona žalovaný uviedol, že sám žalobca v žalobe uznal, že v územnom konaní ešte navrhovateľ nebol povinný predložiť primárne posúdenie na vody a táto povinnosť mu vzniká až k stavebnému povoleniu. V ostatnom k tejto námietke žalovaný uviedol rovnakú argumentáciu ako v napadnutom rozhodnutí. K námietke žalobcu, že mu na jeho žiadosť nebol sprístupnený spis elektronickou formou žalovaný uviedol, že z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, že by takúto žiadosť adresoval orgánu prvého stupňa, ani že by orgán prvého stupňa odmietol účastníkovi konania nahliadnuť do spisu alebo mu neumožnil oboznámiť sa s podkladmi na rozhodnutie. Taktiež v rámci odvolacieho konania mal žalobca možnosť nahliadnuť do spisového materiálu, avšak žalobca vo svojom odvolaní neuviedol, akým spôsobom žiadal byť oboznámený s podkladmi na rozhodnutie, uviedol len, že rozhodnutia a písomnosti žalovaného žiada doručiť do elektronickej schránky. K námietke žalobcu, že výkonom rozhodnutia orgánu prvého stupňa hrozí závažná ujma na životnom prostredí a žalovaný umožnil poškodzovanie životného prostredia v rozpore s posúdením vplyvov na životné prostredie v zmysle EIA žalovaný uviedol, že v danom prípade ide o územné rozhodnutie, ktoré nezakladá navrhovateľovi právo stavbu realizovať, a teda výkonom tohto rozhodnutia nedôjde na strane žalobcu k obmedzeniu jeho vlastníckych ani iných práv, ani k ujme na životnom prostredí. Záverom žalovaný uviedol, že žalobca sa vyjadroval a odvolával aj v procese zisťovacieho konania k uvedenej stavbe, pričom jeho námietky boli vyhodnotené ako neopodstatnené. Zároveň je potrebné poukázať na skutočnosť, že žalobca má sídlo v Bratislave a len ťažko môže hájiť záujmy dotknutej verejnosti v Poprade, nakoľko nie znalý miestnych pomerov.

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je žalovaný toho názoru, že žiadna zo žalobných námietok nie je dôvodná a žalobca nešpecifikuje, na akých subjektívnych právach bol napadnutým rozhodnutím dotknutý.

13. V replike zo dňa 27. apríla 2021 žalobca uviedol, že orgán verejnej správy sa nedostatočne vysporiadal so skutkovým stavom, nakoľko žalobca podrobne v jednotlivých námietkach identifikoval možný dosah na životné prostredie. Žalobca opäť poukázal na viaceré rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky týkajúce sa náležitého odôvodnenia administratívneho rozhodnutia. V ďalšom uviedol, že je potrebné poukázať na povinnosť elektronickej komunikácie orgánu verejnej správy s účastníkmi konania, ako aj vedenie elektronických spisov. Právo na nazretie do spisu nenahrádza povinnosť doručovania jednotlivých dokumentov účastníkom konania. Vo vzťahu k záväznému stanovisku podľa § 16a ods. 23 vodného zákona žalobca uviedol, že pokiaľ žalovaný poukazuje na to, že § 16a sa netýka územného a stavebného konania, uvedený názor je v rozpore s § 73 ods. 21 vodného zákona. Žalobca vyjadril tiež nesúhlas s tvrdením žalovaného, že môže len ťažko hájiť záujmy dotknutej verejnosti v Poprade, nakoľko umiestňovanie stavieb je proces, ktorý prebieha na celom území Slovenskej republiky rovnakým spôsobom a za dodržania rovnakých podmienok.

14. V duplike zo dňa 17. mája 2021 žalovaný uviedol, že žalobca v replike uviedol totožné námietky ako v správnej žalobe, a k nim sa už žalovaný náležitým vyjadril vo vyjadrení zo dňa 15. marca 2021.

15. V ďalšom podaní zo dňa 31. mája 2021 žalobca zotrval na svojej požiadavke na nariadení pojednávania a poukázal na dôležitosť svojej činnosti v oblasti ochrany životného prostredia.

16. Ďalší účastník sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 01. februára 2024, v ktorom uviedol, že pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa porušenia § 16a vodného zákona, pred vydaním územného rozhodnutia bol zámer „Viacpodlažné parkovisko ul. Bajkalská, Poprad“ posudzovaný v zmysle zákona č. 25/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom a účinnom znení (ďalej aj „zákon EIA“), na základe ktorého bolo Okresným úradom C., odborom starostlivosti o životné prostredie vydané rozhodnutie zo zisťovacieho konania č. OU-PP-OSZP-2020/000686-026 zo dňa 19. februára 2020 právoplatné dňa 23. marca 2020, ktorým bolo rozhodnuté, že navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať podľa zákona EIA. V rámci predmetného zisťovacieho konania boli oslovené všetky dotknuté zložky vrátane Okresného úradu Poprad, odboru

starostlivosti o životné prostredie, štátna správa ochrany prírody a štátna vodná správa, ktorý do vydania rozhodnutia zo zisťovacieho konania nedoručil písomné stanovisko, čo sa podľa § 23 ods. 4 zákona EIA považuje za súhlasné stanovisko a teda je nepopierateľné, že bol oboznámený s navrhovanou činnosťou a ich možnými vplyvmi aj na povrchové alebo podzemné vody. Zároveň stanoviská ostatných dotknutých orgánov boli zapracované do rozhodnutia zo zisťovacieho konania. Ďalší účastník ďalej poukázal na to, že v procese inžinierskej činnosti pre územné konanie zaslal žiadosť o vyjadrenie sa k projektovej dokumentácii k stavbe „Viacpodlažné parkovisko Juh II, Bajkalská ulica, Poprad“ všetkým dotknutým orgánom vrátane Okresného úradu Poprad, odbor starostlivosti o životné prostredie, ktorý vydal podľa § 28 vodného zákona kladné vyjadrenie č. OU-PP-OSZP-2020/007419-002-LS zo dňa 24. marca 2020, bez potreby posúdenia podľa § 16a vodného zákona, ktoré sa považuje za záväzné stanovisko. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že ďalší účastník ako stavebník neporušil povinnosť podať žiadosť o vydanie rozhodnutia podľa § 16a vodného zákona a zároveň, ak by sa aj v priebehu rozhodovania o umiestnení stavby „Viacpodlažné parkovisko Juh II, Bajkalská ulica, Poprad“ zistilo, že je potrebné posúdiť, či aj v prípade predmetnej stavby nejde o navrhovanú činnosť podľa § 16 ods. 6 písm. b) zákona o vodách a teda je potrebné vydať rozhodnutie podľa § 16a vodného zákona, Okresný úrad Poprad, odbor starostlivosti o životné prostredie by kladné vyjadrenie zo dňa 24. marca 2020 nevydal.

17. V ďalšom ďalší účastník poukázal na to, že žalobca sa prostredníctvom správnej žaloby domáhal zrušenia aj rozhodnutia Okresného úradu Poprad, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-PP-OCDPK-2021/003560-003 zo dňa 03. marca 2021, ktorým potvrdil rozhodnutie Mesta Poprad č. 82120/8116/2020-OUPD-K Cir zo dňa 04. decembra 2020 vo veci udelenia stavebného povolenia v zmysle § 66 stavebného zákona pre Mesto Poprad ako stavebníka k uvedenej stavbe viacpodlažného parkoviska. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 1S/21/2021 zo dňa 14. decembra 2021 žalobu zamietol a o kasačnej sťažnosti žalobcu rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5Svk/18/2022 zo dňa 27. apríla 2023 tak, že kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol a uviedol, že žalobca predkladaním všeobecných námietok už v administratívnom konaní a neskôr v správnom súdnom konaní, ktoré mnohokrát buď nesúvisia s prejednávanou vecou, alebo sa zjavne nezakladajú na pravde či vôbec nedemonštrujú záujem na ochrane životného prostredia paralyzuje verejnú správu a justičný systém.

18. K vyjadreniu ďalšieho účastníka sa žalobca vyjadril podaním zo dňa 11. marca 2024, v ktorom uviedol, že z obsahu listiny, na ktorú odkazuje ďalší účastník vyplýva, že štátna vodná správa pri Okresnom úrade Poprad neskúmala spojenie verejných záujmov podľa § 16a vodného zákona. Nakoľko vecne príslušným dotknutým orgánom je orgán štátnej vodnej správy v sídle kraja a obsahovo predložené stanovisko neobsahuje konštitučný a záväzný prvok na to, aby mohlo byť považované za záväzné stanovisko, z uvedeného vyplýva, že stavebný úrad si nezabezpečil všetky potrebné podklady pre vydanie územného rozhodnutia. K tvrdeniu ďalšieho účastníka o šikanóznom konaní žalobcu, tento poukázal na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžik/3/2017, v zmysle ktorého spočíva dôkazné bremeno o šikanóznosti konania iného účastníka na tom, kto takéto tvrdenie vysloví. Pokiaľ ide o uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Svk/18/2021 zo dňa 27. apríla 2023, toto bolo podľa názoru žalobcu vydané ako dôsledok zjavne diskriminačného partikulárneho prameňa práva vzťahujúceho sa na osobu žalobcu. V ďalšom žalobca poukázal na postoj súdnych autorít a fyzických osôb vo vzťahu k postaveniu žalobcu.

19. K vyjadreniu žalobcu sa ďalší účastník vyjadril podaním zo dňa 03. apríla 2024, v ktorom zotrval na svojom predchádzajúcom písomnom vyjadrení k žalobe.

20. Správny súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 21. novembra 2024. Žalobca ani jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili a svoju neúčast' neospravedlnili. Žalovaný ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a zároveň súhlasil s prejednaním veci a rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Právny zástupca ďalšieho účastníka zotrval na písomných vyjadreniach, žalobu považoval za zmätočnú, námietky nedôvodné a žalobu navrhoval zamietnuť.

III.

Aplikované ustanovenia právnych predpisov

21. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v

ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

22. Podľa § 135 ods. 2 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

23. Podľa § 23 ods. 1 správneho poriadku, účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.

24. Podľa § 23 ods. 2 správneho poriadku, správny orgán môže povoliť nazrieť do spisov a urobiť si výpis, odpis, môže poskytnúť kópiu spisov alebo môže poskytnúť informáciu zo spisov iným spôsobom aj iným osobám, pokiaľ preukážu odôvodnenosť svojej požiadavky. Správny orgán je povinný umožniť nazerať do spisov verejnému ochrancovi práv, komisárovi pre deti a komisárovi pre osoby so zdravotným postihnutím v súvislosti s výkonom ich pôsobnosti.

25. Podľa § 23 ods. 3 správneho poriadku, správny orgán je povinný urobiť opatrenie, aby sa postupom podľa odsekov 1 a 2 nesprístupnila utajovaná skutočnosť, bankové tajomstvo, daňové tajomstvo, obchodné tajomstvo alebo neporušila zákonom uložená alebo uznaná povinnosť mlčanlivosti.

26. Podľa § 23 ods. 4 správneho poriadku, správny orgán poskytuje kópie spisov za úhradu materiálnych nákladov spojených so zhotovením kópií, zadovážením technických nosičov a s ich odoslaním.

27. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku, správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

28. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

29. Podľa § 37 a ods. 1 stavebného zákona, podkladom pre vydanie územného rozhodnutia je záväzná časť územnoplánovacej dokumentácie príslušného stupňa, pričom súlad navrhovanej stavby so záväznou časťou územnoplánovacej dokumentácie príslušného stupňa sa potvrdzuje záväzným stanoviskom orgánu územného plánovania vydaným podľa osobitného predpisu.

30. Podľa § 37 a ods. 2 stavebného zákona, stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným požiadavkám na priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.

31. Podľa § 39 a ods. 3 stavebného zákona, stavebný úrad v územnom konaní zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov a ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenia účastníkov a ich námietky. Stavebný úrad neprihliadne na námietky a pripomienky, ktoré sú v rozpore so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou.

32. Podľa § 39 a ods. 4 stavebného zákona, ak stavebný úrad po posúdení návrhu podľa odsekov 1 až 3 zistí, že návrh alebo predložená dokumentácia nie je v súlade s podkladmi podľa odseku

1, s predchádzajúcimi územnými rozhodnutiami, so všeobecnými technickými požiadavkami alebo s predpismi uvedenými v odseku 2, návrh zamietne.

33. Podľa § 39 a ods. 1 stavebného zákona, rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

34. Podľa § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

35. Podľa § 16 ods. 6 písm. b) vodného zákona v rozhodnom znení (k 13. októbru 2020, t.j. ku dňu právoplatnosti napadnutého rozhodnutia), za nesplnenie environmentálnych cieľov sa nepovažuje, ak neúspech pri dosahovaní dobrého stavu podzemnej vody, dobrého ekologického stavu alebo dobrého ekologického potenciálu, alebo pri predchádzaní zhoršenia stavu útvaru povrchovej vody alebo podzemnej vody je dôsledkom nových zmien fyzikálnych vlastností útvaru povrchovej vody alebo zmien úrovne hladiny útvarov podzemnej vody, alebo ak sa nepodarí zabrániť zhoršeniu stavu útvaru povrchovej vody z veľmi dobrého stavu na dobrý stav v dôsledku nových trvalo udržateľných rozvojových činností človeka a sú splnené súčasne všetky tieto podmienky:

1. uskutočnia sa všetky realizovateľné kroky na obmedzenie nepriaznivého dopadu na stav útvaru povrchovej vody alebo stav útvaru podzemnej vody,

2. dôvody úprav alebo zmien útvarov povrchovej vody alebo útvarov podzemnej vody sú menovito uvedené a vysvetlené v pláne manažmentu povodia (§ 13) a environmentálne ciele sa vyhodnotia každých šesť rokov,

3. dôvody pre tieto úpravy alebo zmeny vyplývajú z nadradeného verejného záujmu alebo prínosy z dosiahnutia cieľov podľa odseku 1 pre životné prostredie a spoločnosť sú prevážené prínosmi nových úprav alebo zmien pre ľudské zdravie, udržanie ľudskej bezpečnosti alebo trvalo udržateľného rozvoja a

4. očakávané prínosy týchto úprav alebo zmien vodného útvaru nie je možné z dôvodov technickej realizovateľnosti alebo neprímeraných nákladov dosiahnuť inými prostriedkami, ktoré sú podstatne lepšou environmentálnou voľbou.

36. Podľa § 16 ods. 10 vodného zákona v rozhodnom znení, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má záujem realizovať trvalo udržateľné rozvojové činnosti človeka alebo ich zmeny, zmeny fyzikálnych vlastností útvaru povrchovej vody alebo zmeny úrovne hladiny útvarov podzemnej vody (ďalej len „navrhovaná činnosť“) je pred podaním návrhu na začatie konania o povolení navrhovanej činnosti povinná postupovať podľa § 16a.

37. Podľa § 16a ods. 13 vodného zákona v rozhodnom znení, ak orgán štátnej vodnej správy rozhodne, že nejde o navrhovanú činnosť podľa § 16 ods. 6 písm. b), žiadateľ je oprávnený podať návrh na začatie konania o povolení navrhovanej činnosti.

38. Podľa § 16a ods. 21 vodného zákona v rozhodnom znení, ak sa v konaní preukáže, že žiadateľ realizáciou navrhovanej činnosti splní podmienky podľa § 16 ods. 6 písm. b) bodov 1 až 4, orgán štátnej vodnej správy v rozhodnutí zároveň určí, že sa navrhovaná činnosť môže realizovať.

39. Podľa § 16a ods. 23 vodného zákona v rozhodnom znení, povoľujúci orgán nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa povoľuje navrhovaná činnosť bez vydania rozhodnutia v konaní podľa odseku 13 alebo 21.

40. Podľa § 73 ods. 21 vodného zákona v rozhodnom znení, rozhodnutia podľa § 16a ods. 13 a ods. 21 sú podkladom k vyjadreniu orgánu štátnej vodnej správy v územnom konaní navrhovanej činnosti; ak sa územné konanie pre navrhovanú činnosť nevyžaduje, tieto rozhodnutia sú podkladom ku konaniu o povolení navrhovanej činnosti.

41. Podľa § 80e ods. 1 vodného zákona, § 16a sa nevzťahuje na územné konanie pre navrhovanú činnosť alebo iné konanie o povolení navrhovanej činnosti začaté a právoplatne neskončené pred 15. marcom 2018.

42. Podľa § 6 ods. 2 písm. a) zákona č. 200/2022 Z. z. o územnom plánovaní v platnom a účinnom znení (ďalej aj „zákon o územnom plánovaní“) orgánmi územného plánovania sú Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“).

43. Podľa § 7 ods. 1 prvá veta zákona o územnom plánovaní, úrad je ústredným orgánom štátnej správy pre územné plánovanie, výstavbu a vyvlastnenie.

44. Podľa § 43 zákona o územnom plánovaní, tento zákon nadobúda účinnosť 15. júna 2023 okrem § 1 až 7, § 9 ods. 1 písm. a) až o) a ods. 2, § 10 až 23, § 24 ods. 3 až 5 a ods. 9 až 12, § 25 až 34, § 36 až 39, § 40 ods. 1, 3 a 5 až 14, § 40a až 40c, § 41 bodov 3 až 7 a 9 a § 42, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. apríla 2024, a § 9 ods. 1 písm. p), § 24 ods. 1 a 2, ods. 6 až 8, § 35, § 40 ods. 2 a 4 a § 41 bodov 1, 2, 8, 10 a 11, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. apríla 2025.

IV.

Právne posúdenie vecí správnym súdom

45. Správny súd v Košiciach (ďalej aj „správny súd“) je počnúc 01. júnom 2023 súdom konajúcim v správnych veciach, na ktorý v tomto rozsahu prešiel výkon súdnictva z Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Prešove (v zmysle § 7a zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s § 1, 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne vedená na Krajskom súde v Prešove a bola jej pridelená sp. zn. 6S/95/2020. Od 01. júna 2023 je na konanie v tejto veci príslušný Správny súd v Košiciach, vec bola náhodným výberom pridelená senátu 3S a je vedená pod sp. zn. PO-6S/95/2020.

46. Správny súd ako súd vecne a miestne príslušný (§ 10 v spojení s § 13 ods. 1 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 134 ods. 1 SSP) a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, preto ju postupujúc podľa § 190 SSP zamietol.

47. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného č. OU-PO-OVBP2-2020/041281-002 zo dňa 13. októbra 2020, ktorým potvrdil rozhodnutie orgánu prvého stupňa o umiestnení stavby „Viacpodlažné parkovisko, Bajkalská ul. Poprad“ na pozemkoch parc. č. KN C XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX v katastrálnom území C., pre navrhovateľa - Mesto Poprad.

48. Žalobca v prvom rade namietal, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. Správny súd v súvislosti s touto žalobnou námietkou uvádza, že odôvodnenie rozhodnutia vydaného v konaní podľa stavebného zákona musí spĺňať atribúty, ktoré pre rozhodnutie orgánu verejnej správy vyžaduje ustanovenie § 47 ods. 3 správneho poriadku, ktorý je potrebné subsidiárne aplikovať. Navyiac, právo účastníka na riadne odôvodnenie rozhodnutia, t. j. také odôvodnenie, v ktorom sa orgán verejnej správy vysporiada s podstatnými námietkami účastníka vo veci, je jednou zo záruk spravodlivého procesu, a tak aj predpokladom zachovania princípov právneho štátu. Pri hodnotení preskúmateľnosti správneho rozhodnutia je potrebné aplikovať v zásade rovnaké princípy, ako pri posudzovaní preskúmateľnosti súdnych rozhodnutí vychádzajúc z princípov právneho štátu (čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky).

49. Správny súd po oboznámení sa s obsahom odôvodnenia rozhodnutia žalovaného a orgánu prvého stupňa posúdil námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov ako nedôvodnú. Vzhľadom na všeobecnú formuláciu žalobnej námietky správny súd rovnako, len vo všeobecnej rovine považuje za potrebné konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím orgánu prvého stupňa obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované v § 47 ods. 3 správneho poriadku v nadväznosti na ustanovenie § 140 stavebného zákona. V odôvodnení rozhodnutí orgány verejnej správy uviedli, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami boli vedené pri hodnotení dôkazov, ako použili správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovali a ako sa vyrovnali s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Orgán prvého stupňa v súlade s ustanovením § 39a ods. 1 stavebného zákona v rozhodnutí o umiestnení stavby zrozumiteľne určil stavebný pozemok, umiestnil na

ňom stavbu, určil zrozumiteľné a dostatočne odôvodnené podmienky na umiestnenie stavby, požiadavky na obsah projektovej dokumentácie, ako aj čas platnosti rozhodnutia. V podmienkach na umiestnenie stavby orgán prvého stupňa v súlade s ustanovením § 39a ods. 2 stavebného zákona identifikoval požiadavky na ochranu prírody a krajiny a na zabezpečenie starostlivosti o životné prostredie, na zabezpečenie súladu urbanistického riešenia a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, požiadavky vyplývajúce zo stanovísk dotknutých orgánov, vrátane Okresného úradu Poprad, odbor starostlivosti o životné prostredie. Podľa názoru správneho súdu z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že orgán prvého stupňa posudzoval súlad predloženého návrhu a projektovej dokumentácie s podkladmi územného plánovania, so všeobecnými technickými požiadavkami na stavbu, ako aj s osobitnými predpismi v zmysle ustanovenia § 37 ods. 2 stavebného zákona. Orgán prvého stupňa sa dostatočne preskúmateľným spôsobom vysporiadal aj so všetkými v územnom konaní včas vznesenými pripomienkami a námietkami. Je zrejmé, ktoré stanoviská boli podkladom pre vydanie rozhodnutia orgánu prvého stupňa, pričom napriek stručnosti odôvodnenia v tejto časti, toto správny súd vyhodnotil ako dostatočné, pretože jeho strohosť je do značnej miery dôsledkom toho, že dotknuté subjekty predložili kladné stanoviská a podmienky pre realizáciu stavby nimi uvedené sú zapracované vo výrokovvej časti rozhodnutia orgánu prvého stupňa. Rovnako tak napadnuté rozhodnutie žalovaného reaguje na všetky v odvolacom konaní uplatnené odvolacie námietky žalobcu ako odvolateľa a žalovaný sa s nimi zrozumiteľne vysporiadal. Pokiaľ žalobca namieta, že v napadnutom rozhodnutí absentuje správna úvaha, ktorú žalovaný aplikoval, s uvedeným nie je možné súhlasiť, pretože žalovaný sa s každou odvolacou námietkou žalobcu vysporiadal jednotlivo a to vysvetlením resp. poukázaním na dôvody, ktoré ho k záveru o danej námietke viedli. V tejto súvislosti považuje správny súd za potrebné uviesť, že úvahy o nepreskúmateľnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy nemožno odvodzovať od subjektívnej predstavy žalobcu o tom, akým spôsobom by malo byť rozhodnuté alebo ako podrobne by malo byť rozhodnutie orgánu verejnej správy odôvodnené, ale musí sa jednať o objektívny stav, znemožňujúci preskúmanie napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy. Navyše, pokiaľ sa chce účastník úspešne domôcť svojho nepopierateľného práva na riadne odôvodnenie administratívneho rozhodnutia, nestačí tvrdenie o nedostatočnom odôvodnení, ale účastník musí uviesť svoju konkrétnu argumentáciu, na ktorú skutočnosť alebo otázku nedal orgán verejnej správy zrozumiteľnú odpoveď. Žalobcom uplatnené námietky nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného i rozhodnutia orgánu prvého stupňa však majú len všeobecný charakter. S prihliadnutím na vyššie uvedené je možné konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia orgánu prvého stupňa, ako aj napadnutého rozhodnutia žalovaného dáva presvedčivú a zrozumiteľnú odpoveď na v konaní posudzované relevantné otázky a správny súd preto posúdil námietku ich preskúmateľnosti ako nedôvodnú.

50. Správny súd ako nedôvodnú vyhodnotil aj žalobnú námietku spočívajúcu v porušení § 16a ods. 23 vodného zákona, v zmysle ktorého „povoľujúci orgán nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa povoľuje navrhovaná činnosť bez vydania rozhodnutia v konaní podľa ods. 13 alebo 21“. Argumentácia predostretá žalobcom vo svojich dôsledkoch by znamenala, že v každom územnom a stavebnom konaní by bolo potrebné postupovať podľa § 16a ods. 23 vodného zákona. Pre vyvodenie záveru o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia o umiestnení stavby podľa názoru správneho súdu nestačí, aby žalobca len všeobecne tvrdil, že územné rozhodnutie je rozhodnutie, na ktoré sa vzťahuje § 16 ods. 23 vodného zákona (v spojení s § 80e ods. 1 vodného zákona a dôvodovou správou k tomuto zákonu). Uvedené tvrdenie je potrebné podoprieť konkrétnymi skutočnosťami odôvodňujúcimi záver, že umiestňovaná stavba je navrhovanou činnosťou v zmysle § 16 ods. 10 vodného zákona. Žalobca však neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti a argumenty, z ktorých by bolo možné k takémuto záveru dospieť.

51. Správny súd pre úplnosť uvádza, že ustanovenie § 16 ods. 10 vodného zákona vymedzuje pre účely § 16a vodného zákona pojem „navrhovaná činnosť“ tak, že „fyzická alebo právnická osoba, ktorá má záujem realizovať trvalo udržateľné rozvojové činnosti človeka alebo ich zmeny, zmeny fyzikálnych vlastností útvaru povrchovej vody alebo zmeny úrovne hladiny útvarov podzemnej vody (ďalej len „navrhovaná činnosť“) je pred podaním návrhu na začatie konania o povolení navrhovanej činnosti povinná postupovať podľa § 16a“. „Toto ustanovenie je potrebné vykladať systematicky v zmysle predmetu úpravy vodného zákona v § 1, najmä jeho ods. 3, ako aj v súlade s úpravou environmentálnych cieľov obsiahnutou v § 5 ods. 1 vodného zákona. Vodný zákon v § 16 upravuje osobitosti určovania environmentálnych cieľov. Potom „navrhovaná činnosť“ v zmysle § 16 ods. 10 Vodného zákona je len tá činnosť, ktorá sa týka útvarov povrchových vôd, podzemných vôd, chránených území uvedených v § 5 ods. 1 písm. c) vodného zákona a nehnuteľností, ktoré s nimi súvisia, tak pri ochrane, ako aj pri účelnom a hospodárnom využívaní. To znamená, že nie každá činnosť, ktorá

vyžaduje povolenie štátneho orgánu, resp. orgánu verejnej správy, je navrhovanou činnosťou podľa vodného zákona. Správna žaloba neobsahuje žiadnu skutkovú argumentáciu, pre ktorú by predmetná umiestňovaná stavba mala plniť atribúty navrhovanej činnosti podľa vodného zákona, preto námietka žalobcu tak, ako bola formulovaná v žalobe, má len všeobecný charakter a správny súd ju vyhodnotil ako neodôvodnenú. správny súd dodáva, že vydaním rozhodnutia o umiestnení stavby sa „nepovoľuje“ navrhovaná činnosť.“ (rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/191/2020-158 zo dňa 20. septembra 2022, potvrdený rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Svk/2/2023 zo dňa 31. januára 2024, obdobne aj rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Svk/6/2022 zo dňa 28. februára 2023 alebo sp. zn. 6Svk/39/2023 zo dňa 27. júna 2024). Z administratívneho spisu pritom nevyplýva, že umiestnenie predmetnej stavby možno považovať za takú činnosť, ktorá by bola spôsobilá ohroziť environmentálne ciele definované v § 16 ods. 6 písm. b) vodného zákona, pred povolením ktorej by vznikla povinnosť požiadať orgán štátnej vodnej správy o vydanie osobitného administratívneho rozhodnutia v zmysle § 16a vodného zákona a ani samotný žalobca v správnej žalobe alebo v administratívnom konaní neuviedol žiadnu skutkovú argumentáciu, pre ktorú by predmetná umiestňovaná stavba mala plniť atribúty navrhovanej činnosti podľa vodného zákona a podliehať tak postupu podľa § 16a vodného zákona.

52. „34. ... neobstojí ani poukaz sťažovateľa na prechodné ustanovenie § 80e ods. 1 vodného zákona, ktorý upravuje časovú pôsobnosť pre aplikáciu § 16a vodného zákona, pričom aj toto ustanovenie používa pojem „navrhovaná činnosť“, ktorého obsah vymedzuje § 16 ods. 10 vodného zákona.“ (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Svk/2/2023 zo dňa 31. januára 2024).

53. V nadväznosti na nepreukázanie, že predmetná stavba je navrhovanou činnosťou v zmysle vodného zákona, vyhodnotil správny súd ako irelevantnú aj námietku žalobcu, že pre účely splnenia § 16a vodného zákona je dotknutým orgánom okresný úrad v sídle kraja a orgán prvého stupňa si preto nemohol urobiť o veci vlastný záver resp. stanovisko D. E. C., odboru starostlivosti o životné prostredie je nepostačujúce. Rozhodujúcou skutočnosťou v tejto súvislosti ostáva, že rozhodnutia podľa §16a ods. 13 resp. ods. 21 vodného zákona ani nemuseli byť povinným podkladom k vyjadreniu orgánu štátnej vodnej správy. Uvedené nemožno vyvodiť ani z § 73 ods. 21 vodného zákona, nakoľko pri aplikácii systematického výkladu je zrejmé, že sa jedná o normu procesnoprávnú, keď § 73 s názvom „postup v konaní“ je súčasťou deviatej časti vodného zákona - osobitosti konania. Znenie § 73 ods. 21 vodného zákona upravuje časový postup pri územnom konaní o navrhovanej činnosti, t. j. činnosti definovanej v § 16 ods. 10 vodného zákona a jeho aplikácia nastáva len za predpokladu naplnenia hypotézy v zmysle § 16 ods. 10 vodného zákona (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Svk/2/2023 zo dňa 31. januára 2024).

54. K námietke ohľadne poskytovania elektronickej kópie spisu v konaní správny súd uvádza, že túto posúdil ako nedôvodnú poukazujúc na to, že otázka (a to konkrétne vo vzťahu k rovnakej námietke žalobcu) bola opakovane predmetom rozhodovania Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a preto dáva do pozornosti rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Svk/9/2022 zo dňa 30. novembra 2023, na ktorý poukazuje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky aj v rozsudku sp. zn. 4Svk/60/2022 zo dňa 30. júla 2024, podľa ktorého:

55. „33. Námietku nezaslania elektronickej kópie spisu na požiadanie sťažovateľa kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú. V tomto ohľade sa plne stotožňuje s právnym posúdením správneho súdu, ktorý sa v bodoch 65 a 77 napadnutého rozsudku k uvedenej námietke vyjadril nasledovne, cit.: „Pokiaľ žalobca namieta, že mu zo strany prvostupňového správneho orgánu neboli zaslané požadované doklady zo spisu, tak krajský súd dáva do pozornosti skutočnosť, že úlohou správneho orgánu nie je v tomto smere poskytovať zo spisu listiny ktoré požaduje niektorí z účastníkov, keď táto možnosť účastníkovi vyplýva priamo zo zákona, ktorý môže v rámci celého konania nahliadnuť do spisu a tieto listinné dôkazy si môže zo spisu zabezpečiť osobne na svoje náklady. ...Krajský súd ďalej poznamenáva, že je potrebné opätovne zdôrazniť, že pokiaľ žalobca argumentuje, že administratívny spis mal prvostupňový správny orgán k dispozícii v elektronickej podobe a že teda mohol žalobcovi zaslať jednotlivé kópie listov ktoré žiadal, tak krajský súd poznamenáva, že je na úvahu správneho orgánu či takýto postup zvolí a či zašle tieto listiny na žiadosť žalobcu účastníkovi konania. Pokiaľ však zaujme k tejto otázke negatívne stanovisko, nejde o skutočnosť, ktorá by mala za následok nezákonnosť postupu správneho orgánu, pretože žalobca ako účastník konania si mal právo zabezpečiť aj iným spôsobom

tieto listiny a to ako už bolo vyššie uvedené osobnou návštevou a nahliadnutím do spisového materiálu a zabezpečením si kópií z tohto spisu.“

56. 34. Kasačný súd na tomto mieste pre objasnenie dodáva, že pri výklade ustanovenia § 23 ods. 1 Správneho poriadku je nutné rozlišovať i) právo nahliadnutia do spisu a pritom si z neho robiť výpisy, odpisy a dostať kópie spisov za prítomnosti administratívneho pracovníka správneho orgánu a ii) právo dostať informáciu zo spisov. Rozdielom teda je, že nazeráť do spisov, robiť si výpisy, odpisy a kópie možno zásadne iba v prítomnosti zamestnanca správneho orgánu. Uvedené je podľa kasačného súdu determinované najmä tým, aby nedochádzalo k nežiaducej manipulácii so spisom zo strany osôb nazerajúcich do spisu. Naproti tomu možnosť dostať informáciu zo spisu nie je podmienená fyzickým nahliadnutím do spisu, resp. v dnešnej dobe možným nahliadnutím do elektronického spisu. Rovnako k predmetnej otázke pristupuje odborná literatúra, v ktorej sa uvádza: V ustanovení § 23 ods. 1 Správneho poriadku sa v súvislosti s nazeraním do spisu definuje aj právo účastníka konania, resp. zúčastnenej osoby „alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom“. Zastávame názor, že dostať informáciu iným spôsobom predstavuje vo svojej podstate také úkony, pri ktorých sa účastník konania alebo zúčastnená osoba dostáva k skutočnostiam obsiahnutým v spise bez toho, aby do spisu priamo nahliadla. (POTÁŠCH, Peter, HAŠANOVÁ, Janka, VALLOVÁ, Jana, MILUČKÝ, F., G., H., § 23 [Nazeranie do spisov]. In: POTÁŠCH, Peter, HAŠANOVÁ, Janka, VALLOVÁ, Jana, MILUČKÝ, F., MEDŽOVÁ, Daniela. Správny poriadok. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 222.) Za takúto informáciu však je možné považovať napríklad informáciu o tom, či bolo do spisu niečo doručené, alebo inú čiastkovú informáciu, nie však zaslanie kópie celého spisu, resp. podkladov pre rozhodnutie.

57. 35. Pokiaľ mal sťažovateľ záujem získať kópie všetkých podkladov pre rozhodnutie, mohol využiť svoje právo nahliadnuť do spisu pred správnym orgánom, robiť si zo spisu výpisy, odpisy, ako aj dostať kópie spisov a ich častí, čo nevyužil. Kasačný súd zároveň upozorňuje, že ani v prípade nahliadnutia do spisu nie je za každých okolností možné vyžadovať kópie v elektronickej podobe, ako žiadal sťažovateľ. Opäť je potrebné poukázať na odbornú literatúru, podľa ktorej: Poskytnutie podkladov v elektronickej/digitalizovanej podobe podľa predchádzajúcej vety je opodstatnené najmä v prípadoch, ak spis, príp. jeho časť je už v čase požiadavky poskytnutia kópie v elektronickej, resp. digitalizovanej podobe. Máme za to, že od správnych orgánov nie je možné spravodlivo očakávať poskytnutie podkladov z administratívneho spisu v inej ako listinnej podobe, ak sa v takejto podobe už podklady a priori v spise nenachádzajú.

58. 36. Vzhľadom na uvedené vyššie a keďže sťažovateľ nevyužil svoje právo nahliadnuť do spisu, ale prvostupňový správny orgán len požiadal o zaslanie kópie spisu v elektronickej podobe, nie je možné konštatovať porušenie sťažovateľovho práva na oboznámenie sa s podkladmi, na základe ktorých bolo vydané prvostupňové rozhodnutie. Správny súd teda nevychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a kasačnú námietku je nutné vyhodnotiť ako nedôvodnú. Kasačný súd tiež uvádza, že pokiaľ sťažovateľ poukazoval na povinnosť poskytnúť mu v zmysle čl. 4 Aarhurského dohovoru informácie bez potreby preukázania záujmu, aj táto námietka je nedôvodná. Prvostupňový správny orgán ani žalovaný nevyžadovali od sťažovateľa preukázanie tohto záujmu ani nerozhodli o nesprístupnení elektronickej kópie spisu z dôvodu jeho nepreukázania.“

59. Správny súd ako nedôvodnú vyhodnotil aj (opäť) všeobecne koncipovanú žalobnú námietku o porušení Aarhurského dohovoru (zákon č. 43/2006 Z.z., Dohovor o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia) z dôvodu, že je z administratívneho konania zrejmé, že tak orgán prvého stupňa, ako aj žalovaný riadne konali (posúdenie žalobcom vznesených námietok, doručovanie rozhodnutí a pod.) so žalobcom ako s účastníkom administratívneho konania zastupujúcim práva verejnosti v záležitostiach životného prostredia, naopak, nebolo nijako preukázané tvrdenie žalobcu, že mu bola odopretá možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutí, možnosť navrhovať nové dôkazy resp. prístup k informáciám obsiahnutým v administratívnom spise.

60. Správny súd považuje za potrebné doplniť (a to najmä, ale nie len vo vzťahu k žalobnej námietke neúplne zisteného skutkového stavu resp. jeho rozporu s administratívnym spisom), že žaloba je z prevažnej časti založená na námietkach všeobecného charakteru, ktoré neobsahujú žiadnu skutkovú a právnu argumentáciu viažucu sa vecne k napadnutému rozhodnutiu žalovaného, či rozhodnutiu orgánu prvého stupňa a k dôvodom týchto rozhodnutí. Je potrebné mať na zreteli, že správny súd nepredstavuje

ďalšiu inštanciu v administratívnom konaní, nenahrádza svojou prieskumnou činnosťou činnosť orgánu verejnej správy, a preto mu ani nebola zverená kompetencia preskúmať napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo, v celom rozsahu. Rozsah a obsah prieskumu je striktné vymedzený dôvodmi nezákonnosti uplatnenými žalobcom v správnej žalobe. Všeobecná námietka nezákonnosti, obsahujúca tvrdenie žalobcu, že rozhodnutie je v rozpore so zákonom, alebo že orgán verejnej správy porušil, resp. nedodržiaval procesné ustanovenia, bez skutkovej a právnej argumentácie vzťahujúcej sa k preskúmanému konkrétnemu prípadu, žiadny obsah takémuto prieskumu nedáva, a preto musí byť vyhodnotená ako nedôvodná.

61. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd dospel k záveru, že správna žaloba je nedôvodná a preto ju konajúc podľa § 190 SSP zamietol.

62. Záverom správny súd dodáva, že s účinnosťou od 01. apríla 2024 došlo v zmysle § 7 v spojení s § 43 zákona o územnom plánovaní k prechodu práv a povinností v oblasti územného plánovania na Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky.

63. O trovách konania rozhodol správny súd v zmysle § 168 SSP, podľa ktorého úspešnému žalovanému prizná správny súd voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať.

64. Ďalšiemu účastníkovi konania správny súd priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s plnením povinností, ktorú mu správny súd uložil voči žalobcovi ako účastníkovi, ktorý bol v konaní neúspešný (§ 169 SSP).

65. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

66. Senát Správneho súdu v Košiciach prijal tento rozsudok pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Správnom súde v Košiciach v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia správneho súdu (§ 443 ods. 1 v spojení s § 444 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a. na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c. účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d. v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e. vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f. nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g. rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h. sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i. nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j. podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Sťažnostné body podľa písm. g) až i) sťažovateľ vymedzí tak, že uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred správnym súdom (§ 440 ods. 1, 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) SSP; ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).